

S sprejema pri predsedniku IS SRS Janku Smoletu

PRVE BLOUDKOVE NAGRADE IN PLAKETE

11 NAGRAD IN 26 PLAKET

Minuli petek je nagrade in priznanja razdelil predsednik ZTKS Janez Zemljarič — Velik odmev Bloudkovih nagrad v javnosti — Nagrajence je sprejel tudi predsednik IS SRS Janko Smole — Podrobne podatke o nagrajencih objavljamo na strani 6 in 7 — Na zadnji strani je foto reportaža o Bloudkovih nagrajencih

LJUBLJANA, 30. nov. Minuli petek so v Ljubljani prvič podelili Bloudkove nagrade in plakete. To je bil dogodek, ki so ga mnogi nestrno pričakovali, saj smo občutili

in plakete. Nagrade in plakete je razdelil predsednik ZTKS Janez Zemljarič.

Nagrade so prejeli: ing. Marjan Božič, Miro Cerar, Ante Gnidovec, Jelica Vazzaz,

ninskega vestnika. Tudi ti so prejeli grafike in denarno nagrado 300.000 din. Ziriya je nagradila še 26 telesnokulturnih delavcev, strokovnjakov in športnikov ter novinarjev z okusnimi plaketami, katere avtor je Lojze Gostiša.

Predsednik ZTKS Janez Zemljarič je v uvodnem nagovoru dejal, da sta Bloudkova nagrada in plaketa samo majhna oddolžitev za ves trud in sposobnost ter znanje, ki so ga posamezniki in kolektivi vložili v telesno kulturo. Poudaril pa je, da zaslužijo priznanje tudi tisti, ki delajo pri »spremljajočih dejavnostih«. Prav zaradi tega so dobili plakete tudi kolek-

tivi tovarne Elan in Zelezarne Jesenice ter še nekateri.

V imenu nagrajencev se je zahvalil ing. Bernot, ki je dejal, da nagrajenci sprejemajo nagrade in plakete, vendar se pri tem zavedajo, da je še mnogo, mnogo takih, ki bi to zaslužili. Dejal je tudi, da so posebno ponosni, ker nosi nagrada ime pokojnega ing. Bloudka, ki ni bil samo konstruktor-inženir, marveč tudi trener, športni funkcionar in organizator, pravi lik skromnega, predanega športnega delavca.

Po podelitvi nagrad je vse nagrajence sprejel še predsednik IS SRS Janko Smole in se z njimi zadržal v daljšem razgovoru.

MEDNARODNI HOKEJSKI TURNIR V POČASTITEV DNEVA REPUBLIKE

HKRATI — HOKEJ IN BOKS

Na turnirju v Ljubljani sodelujejo 4 moštva iz Jugoslavije, Avstrije in Italije — Turnir se odvija tudi v okviru tekmovanja za Alpski pokal — Moštvo Kitzbühla nedisciplinirano — Jugoslavija v solidni formi — Poročila s tekem berite na 10 strani

SUPERMARKET
PASAŽA NA AJDOVŠČINI

- domače in uvožene igrače
- ELANOVE otroške smuči in vezi
- sanke
- otroške hokej palice

KEINO 13:24.2 NA 5000 m

AUCKLOND — Na mednarodnem atletskem tekmovanju je v teku na 5000 m Kenijec Kipchonge Keino dosegel rezultat 13:24.2, kar je za 1.4 sekunde boljše od še ne priznanega svetovnega rekorda Avstralca Clarkeja. Drugi v tem teku je bil Novozelanec Baillie s 14:01.2, tretji pa Jugoslovian Franc Červan s 14:02.0. V teku na 1 miljo je zmagal Novozelanec Davies s 3:59.0 pred Mayem (NDR) 3:59.5.

VARŠAVA — Na sestanku Mednarodne zveze študentskega športa so določili, da bodo letne študentske igre (Univerziada) od 26. avgusta do 4. septembra 1967

v Tokiju. Kot je znano bodo zimске igre prihodnje leto v Italiji.

TOKIO — Svetovni boksarski prvak bantam kategorije Japonec Harada je z zmago po točkah nad Angležem Rudkinom ubranil svoj naslov.

MÜNCHEN — München je najavil svojo kandidaturo za organizacijo letnih olimpijskih iger 1972. Dostje so kandidati Moskva, Dunaj in Montreal.

BUKARESTA — Namiznoteniška ekipa CSM iz Cluja je v osmini finala pokala evropskih prvakov premagala CSKA iz Sofije s 5:1 in bo v četrtfinalu igrala z Olimpijo iz Ljubljane.

ČASTNO PREDSEDSTVO

» HOKEJ 66 «

LJUBLJANA, 25. nov. — Castni predsednik svetovnega prvenstva v hokeju na ledu, ki bo od 3. do 13. marca 1966 v Ljubljani, Zagrebu in na Jesenicah, je predsednik skupščine SR Slovenije Ivan Maček.

Clani častnega predsedstva so: VLADO CERNE — predsednik občinske skupščine Ljubljana—Meste—Polje
JOZE GERBEC — direktor združenega PTT podjetja Ljubljana

MIRAN GOSLAR — predsednik občinske skupščine Ljubljana—Siška
ING. SLAVKO JAKOFCIČ — predsednik občinske skupščine Ljubljana—Vič-Rudnik

RIKO KOLENC — sekretar za notranje zadeve IS skupščine SR Slovenije

LEOPOLD KRESE — predsednik zveze za drsanje in kotalkanje Jugoslavije in predsednik organizacijskega odbora za svetovno in evropsko prvenstvo v hokeju na ledu 1966

ING. LIPIC DRAGO — predsednik občinske skupščine Ljubljana—Center

BORIS MIKOS — generalni direktor RTV Ljubljana
MILISLAV PRELIC — predsednik jugoslovanske zveze organizacij za telesno kulturo

JOZE POGAČNIK — predsednik občinske skupščine Ljubljana—Bežigrad

JOZE PERNUS — predsednik komisije za telesno kulturo Slovenije

DR. IVO PUSTISEK — generalni sekretar JRT — Beograd

PERO PIRKER — predsednik skupščine mesta Zagreb

JANKO SMOLE — predsednik IS skupščine SR Slovenije

LUDVIK SLAMNIK — predsednik občinske skupščine Jesenice

ING. MARJAN TEPINA — predsednik Mestnega sveta Ljubljana

JANEZ ZEMLJARIČ — predsednik zveze za telesno kulturo Slovenije

Dolga leta smo občutili veliko praznino. Vedeli smo, da mnogi telesno-kulturni delavci žrtvujejo ves svoj prosti čas, da mnogi dajejo za razvoj telesne kulture tudi svoja lastna finančna sredstva. In še več! Vedeli smo tudi, da so med nami strokovnjaki, ki so napisali vrsto znanstvenih razprav, ki so izvedli vrsto poizkusov, ki so s pra-

ven, na raven razvitih dežel.

Vsakokrat smo se iskreno veselili. Bili smo navdušeni, ko je Cerar zmagoval na evropskih in svetovnih prvenstvih ter na olimpijskih igrah. Ponosni smo bili, ko je sredi Ljubljane zrasla športna hala, ki je sprejela pod svojo močeno streho svetovno prvenstvo v namiznem tenisu in kmalu bo na sporedu še

ljudem, ki so posvetili telesni kulturi takorekoč vse svoje življenje, vse svoje moči in sposobnosti, zahvaliti! Pozabili smo jim dati priznanje, kakršnega so si zaslužili.

Ničkolikokrat smo slišali resne pripombe, češ da je delo v telesni kulturi nekaj, česar nečemo vrednotiti kot pravo družbeno delo. Res je, mnogokrat so delili priznanja,

nem koščku papirja vse tisto, kar smo videli in slišali ob podelitvi nagrad in plaket. Nekdo, ki dela v telesni kulturi 18 let mi je dejal; to je prva zahvala in priznanje, to je dragocenost, ki jo bom hranil do smrti, pozneje pa naj gre v športni muzej. Spet drugi: to je največja čast, pomen sem na to — in ne samo jaz, marveč moje društ-

KAJ POMENI BLOUDKOVA NAGRADA?

vo znanstveno natančnostjo zapisovali svoje izsledke na področju telesne kulture, na področju zmogljivosti kvalitetnih športnikov, ali pri razvijanju tehnike ali taktike posameznih športnih vrst.

Z drugimi besedami. Vedeli smo, da je telesna kultura postala življenjsko delo nekaterih ljudi, da so v to področje vložili ves svoj trud, sposobnosti in da so dosegli pomembne rezultate. Rezultate, ki so pripeljali našo telesno kulturo na evropsko ra-

svetovno prvenstvo v hokeju na ledu. Vmes pa se v njej drsa, veseli in zabava tisoč in tisoč novih, mladih drsalcev, morda bodočih hokejstov. Kolikokrat smo zaploskali odličnim akademskim sestavam, ki smo jih gledali na raznih prireditvah, kolikokrat smo bili ponosni na našo Planico, na uspehe v košarki... še in še bi lahko naštevali!

Da, za vse to smo vedeli, toda na nekaj smo pozabili. Pozabili smo se vsem tem

odlikovanja, nagrade za delo na področju kulture, gospodarstva, politike, znanosti — telesna kultura pa je ostajala pozabljena.

Pretekli teden smo prvič podelili Bloudkovo nagrado in plakete. Odmev je bil izreden. To so prva visoka družbena priznanja za delo v telesni kulturi. Tisti, ki so prejeli nagrade in plakete so danes ponosni, prejeli so priznanje, vedo da njihovo delo ni bilo »bob ob steno«.

Težko je popisati na skrom-

vo, moj kraj! In tretji: brez besed, pač pa s skromnim nasmeškom in celo s solzo v očeh.

Nobenega dvoma ni: s temi nagradami in plaketami smo dali dostojno priznanje velikemu konstruktorju športnih naprav in objektov ing. Bloudku, na drugi strani pa smo dali telesni kulturi novo pomeno, dali smo ji vrednost. Zdi se mi, da smo s tem morda storili več, kakor si danes lahko predstavljamo!

VLADO ZLAJPAH

Precejšnjo praznino prav tu, ko družbenega dela, znanstvenih in tekmovalnih dosežkov, nismo dovolj vrednotili in večkrat pozabili na javno priznanje.

V dvoran Kluba poslancev se je minuli petek zbralo nad 100 ljud, ki so prisostvovali razdelitvi Bloudkovih nagrad

Rudolf Cvetko in Fedor Građišnik. Poleg grafike, ki jo je izdelal slikar Hozo Dževad (tudi avtor plakata Hokej 66), so prejeli tudi po 200.000 din. Ziriya je nagradila tudi naslednje organizacije in športne kolektive: AD Kladivar (Celje), PK Ljubljana, SK Enotnost, TVD Partizan Železničar in uredništvo Pla-

INTERVJU TEDNA - INTERVJU TEDNA - INTERVJU TEDNA - INTERVJU

JESENI SEM VEDNO V KRIZI...

Približno pol leta je tega, kar je znani nogometaš Anton Čeh prišel iz Maribora v Ljubljano in okreplil vrste Olimpije, ki si je prav takrat priborila vstop v I. zvezno nogometno ligo.

Anton Čeh je danes star 22 let, nogomet pa igra 10 let. Začel je kot pionir pri Železničarju v Mariboru, po združitvi obeh mariborskih nogometnih klubov pa je igral pet let pri Mariboru. Čeh je eden najbolj obetajočih slovenskih nogometašev in je med drugim nastopil tudi po enkrat v mladinski in B državni reprezentanci. Tri leta je bil stalni član mladinske republiške reprezentance, nastopal pa je tudi v članski republiški reprezentanci.

zni ligi in lepše priložnosti gotovo nisem imel. Razen tega sem že v Mariboru končal Srednjo šolo za telesno kulturo in rad bi s študijem nadaljeval v Ljubljani na Visoki šoli za telesno kulturo.

Za nami je skoraj pol sezone in zanima nas, kako ste se znašli v novem okolju? — To je precej drugačno kot je bilo v Mariboru. Prvič sem tudi zapustil Maribor. Razen tega je tudi sistem igre drugačen. V zadnjem času pa le čutim, da se vedno bolj prilagam in razumljivo upam na najboljše. Glede moje slabe igre pa tole: tudi v Mariboru sem bil vsako jesen v krizi in sem igral nekoliko slabše. Vendar je to trajalo le ne-

ma vsaj za 30 odstotkov slabša.

Kako poteka vaš delovni dan?

— Lahko vam rečem, da sem od jutra do večera na nogah. Tudi trikrat na teden ostanem brez kosila, ki pride na vrsto šele ob 6. uri zvečer. Zelo resno namreč jemljem tako šolo kot nogomet. V prvi vrsti sem prišel v Ljubljano, da bi končal šolo in prepričan sem, da bom tudi uspel.

Kakšne pogoje imate na šoli?

— Z velikim veseljem obiskujem Visoko šolo, kjer imamo odlične pogoje. Pri Olimpiji pokažejo dovolj razumevanja za mojo šolo in vedno lahko spravim v sklad tako šolo kot nogomet.

Kako ocenjujete svojo formo pri Olimpiji?

— Še preden sem pristopil k ljubljanskemu prvoligašu, je bilo na moj račun napisanih precej slavospevov in prav zaradi tega sem toliko bolj prizadet, ker nikakor ne morem doseči svoje prave forme. Seveda pa nisem obupal in se še naprej trudim ter upam da bo šlo. Žejla, da bi nastopal v I. zvezni ligi, je bila tolikšna, da zdaj ne smem odnehati.

Ze prej ste omenili, da je pri Olimpiji tudi sistem igre drugačen kot ste ga imeli pri Mariboru. Kaj ste menili s tem?

— Kot pri Mariboru, imam tudi pri Olimpiji na hrbtu številko 6. Igra na teh dveh mestih pa se v obeh klubih precej razlikuje. Pri Mariboru so šli obrambni igralci naprej tudi dlje od 16 m prostora. Če sem skušal zadržati nasprotnega napadalca nekje na sredini igrišča, torej ni bilo preveč praznega prostora med menoj in obrambo, in moja naloga je bila nekoliko lažja. Pri Olimpiji pa gre obramba le do roba 16 m prostora in če skušam napadalca zadržati nekje na sredini igrišča, ima ta s svojimi soigralci še vedno dovolj praznega prostora za preigravanje. To me pri igri seveda nekoliko moti, vendar upam, da se bom le znašel in si zagotovil stalno mesto v moštvo ljubljanskega prvoligaša.

Ze v poročilu s tekme Zagreb : Olimpija smo zapisali, da je Čeh v drugem delu pokazal, da je še vedno sposoben nogometaš in prepričani smo, da bo kmalu napočil čas, ko bo Čeh, tako kot nekaj v Mariboru, deležen priznanja ljubljanskih gledalcev.

M. G.

Razgovor z nogometašem Olimpije, ki nosi na hrbtu številko 6

Takoj po pristopu k ljubljanski Olimpiji so bili tako strokovnjaki, kot tudi gledalci mnenja, da so igre, ki jih je pokazal v prijateljskih srečanjih zadovoljive in da je Olimpija z njim zares veliko pridobila. Ko pa se je začela prvenstvena sezona v I. zvezni ligi, je bila njegova forma precej slabša in ni pokazal tistega, kar zna.

V kratkem razgovoru z njim smo hoteli izvedeti za vzroke njegove slabe igre in na prvo vprašanje, kaj je bil vzrok, da je barve Maribora zamenjal z barvo Olimpije, nam je takole odgovoril:

Ob mojem prestopu k Olimpiji so mnogi pisali, da so po sredi finančna sredstva, vendar temu ni bilo tako. Moja dolgoletna želja je bila, da bi nastopal v I. zve-

kaj tekem, potem pa je bilo spet vse v redu.

Ali je po vašem mnenju velika razlika med igranjem v I. oziroma v II. zvezni ligi?

— Med prvimi petimi v II. zvezni ligi in prvoligaši pravzaprav ni posebne razlike, menim, da je le psihična.

Kakšne pogoje za delo imate pri Olimpiji?

— Odlične, saj imamo na razpolago vse, kar nam je za resno delo potrebno.

Kje menite, da so vzroki, da se v letošnjih nastopih v I. zvezni ligi nikakor ne morete znajti?

— Nekateri menijo, da sem preutrujen, vendar bi lahko odigral dve tekmi brez posebnih težav. Mislim, da nimam pravega ritma in prav zaradi tega je moja for-

KAJAK + SOČA = MIRAN MOZETIČ

Reka Soča je po svojih turističnih zanimivostih znana široko po svetu. Njena slikovitost, razgibanost in barva navdušijo še tako razvajenega ljubitelja naravnih lepote.

Hitri soški valovi pa so dobro znani tudi največjim mojstrom kajakaškega športa na svetu. Soča postaja pojem za ljubitelje kajakaškega športa, katerim smo tokrat namenili naše vrstice.

Kajakaštvo je na Soči še zelo mlad šport. Kot vedo povedati v Novi Gorici, so na Soči veslali že pred vojno. Leseni sandolini so v poletnih dneh služili številnim kopalcem. Leto 1948 pa pomeni začetek organiziranega kajakaštva na Soči. Skromni so bili prvi začetki. Le požrtvovalnosti takratnih članov BD Nova Gorica gre za sluga, da je njihovo delo rodilo prve uspehe. Kmalu so sledila prijetna presenečenja. Strokovnjaki so postali pozorni na novogoriške kajakaše, ki so postajali iz leta v leto uspešnejši. Uvrstili so se med vodilne v naši državi.

Teško bi se odločili, kdo je najzaslužnejši za velike uspehe kajakašev iz Nove Gorice. Prav nič pa se ne bo mo zmotili, če rečemo, da je Miran Mozetič eden tistih, ki so tesno povezani z zgodovino kajakaštva na Soči. 17 let tekmovalnega staža nam je dalo povod za kratek razgovor z njim.

Kje ste zaposleni?

— V Soških elektrarnah sem strojni tehnik in sem

tudi v službi tesno povezan z »mokrim elementom«. Vedno sem v bližini »moje Soče«.

Ali imajo v vaši službi razumevanje za šport?

— Če bi bilo tako v vseh športnih organizacijah, sem prepričan, da bi bili pogoji za šport mnogo boljši. Dovolj je, če rečem, da je naše podjetje prevzelo patronat nad novogoriškimi kajakaši, ki že vrsto let nastopajo pod imenom »KK Soške elektrarne«.

Ali se spominjate prvih začetkov?

— Leta 1948 smo v Solkanu ustanovili BD Nova Gorica. Z Jožetom Srebrničem, Tonijem Prijonom in nekaterimi drugimi poznejšimi tekmovalci sem bil med prvimi člani. Naša dejavnost je bila v prvih začetkih vse prej kot tekmovanje. Najprej smo z velikim uspehom izdelovali vodne modele. Nismo se pa s tem zadovoljili. Bili smo mladi in razumljivo smo si želeli tekmoovati.

Kakšna je razlika med kajakaštvom takrat in danes? — Zares velika. Če primerjamo samo čolne, smo takrat nastopali v takšnih, ki so bili narejeni iz lesa in platna, pozneje pa smo si boljše čolne na tekmovalnih sposojali drug drugemu. V svoji športni delavnici pa smo kmalu naredili dovolj čolnov za vse tekmovalce. Danes pa so najboljše plastični čolni in si jih spet sposojamo drug drugemu.

Koliko let tekmuje in vaš največji uspeh?

— 17 let, za največji uspeh pa bi se težko odločil. Kljub temu pa mi je 10. mesto v slalomu na svetovnem prvenstvu v Sviči leta 1959 najbolj pri srcu.

Kje raje tekmuje, v slalomu ali v spustu?

— V slalomu. To je zahtevnejša disciplina, medtem, ko spust zahteva predvsem veliko telesnih naporov. Svoje večletne izkušnje lahko s pridom uporabljam v slalomu.

Kolikokrat ste osvojili naslov republiškega prvaka?

Jugoslovanski kajakaši so v svetu zelo cenjeni. Kljub temu pa se ne morejo kosati z Vzhodnimi Nemci.

Ko sem bil pred leti na obisku v Leipzigu, sem se lahko podrobneje seznanil z njihovimi pripravami. V glavni sezoni trenirajo šestkrat na teden. Pozimi gojijo dopolnilne športe, zelo zgodaj pa začnejo z veslanjem.

Znano je, da je vaš matični klub Soške elektrarne najmočnejši v državi. Zanima nas, kje je skrivnost vaših uspehov?

— Odgovor je kratek. Si-

Neprekosljivi mojster s Soče

— Pri tem nisem imel sreče, saj sem bil najboljši v republiki le trikrat in to vedno v slalomu.

Kaj pa najvišji naslov v državi?

— Menim, da povsem drži ugotovitev mojih športnih tovarišev — »večno drugi«, čeprav sem zasedel tudi ostala mesta. Najvišji naslov v državi sem osvojil le enkrat. Državno prvenstvo v Tacnu 1963 mi bo zaradi tega ostalo v lepem spominu. Šele po 15 letih nastopanja sem osvojil najvišji naslov.

Mnogo sveta ste prepotovali in zanimivo bi bilo slišati katera od rek vam je najbolj všeč?

— Ne bo treba iti daleč po svetu, saj je zame Soča najlepša reka.

stematično delo z mladino. In za konec še tole. S 40 leti se uvrščate med najstarejše aktivne športnike v Jugoslaviji. Ali nam lahko zaupate, kdaj se boste umaknili s tekmovalnih prog?

— Priznati moram, da treniram vedno manj. Toda tekmovanja me še vedno vlečejo. Tudi, če se bom poslovil od tekmovalnih prog, se od Soče in mojega čolna še ne mislim tako kmalu.

Miran Mozetič je pravi športnik in dolga leta se z vsem srcem posveča svoji športni panogi. Ze zdaj, ko je še aktiven tekmovalec, je posvetil mnogo časa vzgoji mladih in tudi on ima precej zaslug, da so kajakaši iz Nove Gorice znani po vsem svetu.

ANDREJ FRANKO

Anton Čeh

Miran Mozetič

VELEBLAGOVNICA

ASTRA

LJUBLJANA — BEŽIGRAD 6

Čestita delovnim kolektivom za dan republike — 29. november.

Priporočamo:

razširjenje asortiment specialnih izdelkov in materialov za industrijo, obrt in gospodinjstva. Izolacijske in tesnilne materiale, usnje in potrebščine za tapetnike, sedlarje, torbarje in čevljarje. Zračnice in plašče za bicikle, motorje in ostala motorna vozila, tehnično gumo, klinasta jermena in transportne trakove, vrvarske izdelke in vse vrste tehnične tekstila. V engros oddelkih, blagovnicah in poslovalnicah veletrgovine ASTRA v Ljubljani in v Kranju.

SMUČARSKA PANORAMA — SMUČARSKA PANORAMA — SMUČARSKA PANORAMA

SESTRI
GOITSCHEL
ŽE OBLJUBLJATA

Smučarski delavci v Mariboru se marljivo pripravljajo na veliko FIS-a prireditev na Pohorju. Imeli so že več sestankov in si tudi porazdelili funkcije po komisijah. Kot kaže, z udeležbo ne bo prevelikih težav, saj bo »Zlata pohorska lisica« (to je uradni naziv tekmovalca) na sporedu ob zelo ugodnem času, konec januarja.

Ta čas že trenirajo in se pripravljajo na novo sezono Francozi, katere je obiskala novinarka Večera M. Juvanova. Pogovarjala se je s francoskimi reprezentanti in funkcionarji, posebej pa jo je zanimala udeležba francoskih smučark na Pohorju. Če lahko verjamemo izjavi Christine Goitschel, bosta obe slavni francoski sestri januarja zanesljivo v Mariboru. Slišali so tudi, kakor nam je zatrdil predsednik SK Branik Dušan Senčar, da bo udeležba tujih smučark zelo kvalitetna. Po njegovem mnenju bo na Pohorju domača vsa svetovna ženska elita.

PRIPRAVE SMUČARSKIH SKAKALCEV NA POKLJUKI

V OBJEMU SNEŽNEGA ELEMENTA

Načrti priprav se uresničujejo — Očividni napredek vseh 15 tečajnikov na Pokljuki — Trener Gorjanc posveča pozornost tehniki, kondiciji in terenski smučarski vožnji — Elanove skakalne smuči preizkušajo Zajc, Pečar in Smolej

POKLJUKA, 24. novembra — Svet pod Julijci je odet v snežno odejo. Kamor se za zrete oko, povsod občutiš pravo zimsko vzdušje. Veje smrek se pod težo snega šibijo in človek ima občutek, da je sredi najhujše zime.

Naš namen je bil obiskati smučarske skakalce, ki se te dni pod vodstvom trenerja Gorjanc pripravljajo na 40 m skakalnici na Pokljuki. Najprej jim je nagajalo vreme, saj je nenehno deževalo in jim zmanjševalo dobro voljo, končno pa se je vsulo toliko snega, da je spet povzročilo nove težave. Fantje so smeje komentirali muhavost vreme, češ, saj smučarju ni nikoli prav, tudi takrat, ko sneg pobeli hrib in dol...

Cesto so orali od blejske strani proti poključskemu hotelu; tudi z bohinjске strani je do Gorjuš vse v redu. Ostalo je reci in piši le borih 7 ali 8 km, za katere nihče ne ve, v čigavih rokah so, katera občina ima skrb nad tem področjem poključskih gozdov? Tu cesta ni zo-

rana, kar gotovo ne dela časti našemu turizmu.

TRENER GORJANC VE,
KAJ HOČE

Če trdimo, da smo optimisti in da smo prepričani v uspešno sezono naših smučarskih skakalcev, potem gotovo nismo povedali preveč. Ne mislimo na pretirani optimizem, temveč na načrte, ki se, kot vse kaže, vsaj v letošnji sezoni uresničujejo.

Na Pokljuki ni gostov razen kandidatov za sestavo smučarske skakalne reprezentance. Trener Gorjanc je zadovoljen. Zadovoljen je z disciplino svojih varovancev, z vremenom, z zavzetostjo vsakega posameznika, kar mu krepi njegovo voljo pri trenerskem delu. Poslušajmo ga, kaj pravi o treningu na Pokljuki.

— Naš načrt uresničujejo, kar me izredno veseli. Glede treninga na Pokljuki moram reči, da sem zadovoljen s kandidati in tudi s formo vsakega posameznika.

Tisti, ki so bili na treningu v CSSR, na skakalnici iz umetne mase, so danes že vidno napredovali, medtem, ko ostalim ne gre tako hitro izpod rok. Težave imajo tako kot vedno pri odzivu, nekateri tudi pri doskoku. Opažam, da so fantje letos zanesljivejši od prejšnjih let. Nihče ne more pričakovati, da bomo v enem ali dveh letih dosegli naš končni cilj, da bomo imeli več enakovrednih skakalcev, ki bi nas dostojno zastopali doma in v zamejstvu. Mislim, da eno leto načrtnega dela še ni poročilo za nenaden preobrat in za takšne uspehe kot jih npr. dosegajo skakalci iz NDR, ki so že skoraj 10 let v pravem ognjemetu priprav skozi vse leto. To sem povedal zato, da ne bo nepotrebnih pripomb ali razočaranj, češ, govorili so, da je trening potekal po načrtu, da so tek-

movalci trenirali poleti na skakalnicah iz umetne mase in da je sneg že v novembru omogočil kontinuirano vadbo na pravih skakalnicah. Potrebujemo 5 ali 6 let, potem bomo šele lahko zahtevali odgovor na vprašanja: zakaj, kdaj in kako...

Opazili smo, da je zavzetost pri vseh izredno velika. Trener Gorjanc posveča veliko pozornost terenski smučarski vožnji. Videli smo, kako so v popoldanskih urah pridno smučali, kar pomeni, da je občutek glede tega odveč.

Takoj po praznikih bodo odšli skakalci v Planico in se pripravljali na 90 m skakalnici. Tam bo pravzaprav zadnja in odločilna priprava pred odhodom na tradicionalno nemško-avstrijsko skakalno turnejo. Z veseljem smo poslušali trenerja Gorjanc, ki nam je dokazoval, da so Zajc, Pečar, Smolej in še nekateri odločeni že v tej sezoni pokazati odlike vrhunskih skakalcev.

KAJ PRAVIJO
TEKMOVALCI?

ZAJC — V meni ni pretiranega optimizma, upam pa na najboljšo.

PEČAR — Trudimo se in upam, da se bo ta trud obrestoval.

SMOLEJ — Težko je reči, kakšen bo naš start v novi sezoni. Konkurenca bo huda, potrebovali bomo precej odločnosti, požrtvovalnosti in dobre volje.

MESEC — Saj veste, težko se je prebiti med elito jugoslovanskih skakalcev. Imam popolno zaupanje v trenerja Gorjanc.

NAHTIGAL — Vidim, da mi primanjkuje vadba v CSSR. So težave pri odzivu, toda sklenil sem, da za vsako ceno dosežem svoj cilj.

OMAN — Ne vem, kaj bo pokazala nova sezona. V Planici bom poskušal na vse ali nič, potem bom šele povedal, kakšna je moja forma.

Marjan Lipar

ALPSKI SMUČARJI SKUŠAJO IZPOLNITI SVOJ NAČRT

VRŠIČ — KRANJSKA
GORA — CERVINIA

Ni dolgo tega, ko nam je trener alpskih smučarjev zatrdil, da hočejo tudi alpski za vsako ceno izpolniti svoj načrt. Po končnih poletnih pripravah, ki so jih imeli zdaj tu, zdaj tam — dobrodošla jim je vsaka krpa snega — so se prejšnji teden odpravili na Vršič; ker pa je zapadlo dovolj snega, so se že prejšnji četrtek zbrali v Kranjski gori in na prvem snegu, ob kranjskogorskih žičnicah, zarisali takorekoč prve smučine v novi sezoni. Seveda pa je trening v

naših možnostih in v naših pogojih le preslaboten, če hočemo, da bi tudi alpski smučarji dosegli v novi sezoni še kaj več kot pričakujejo poznavalci te smučarske discipline.

— Na vsak način je nujno potreben večdnevni trening dolgih smukov, nekje ob žičnici, ki dopušča take vožnje. To je v tem času mogoče samo v Italiji, v Cervinii, kjer je že zbrana vsa evropska elita!

Tako nam je, kot vsako leto, tudi tokrat pripovedo-

val o posebnih pripravah naših alpskih smučarjev na snegu, zvezni trener Marjan Magušar. Merodajni smučarski forumi bodo omogočili to vadbo v Italiji in tako bodo odpotovali v začetku decembra naslednji kandidati za sestavo alpske smučarske reprezentance: Jože Gazdova, inž. Peter Lakota, Mirko Klinar, Andrej Klinar, Blaž Jakopič, Majda Ankele, Krista Fanel in Vida Tevž. Na klubske stroške pa bodo verjetno odpotovali še Vogrinec (Branik), Detišek (Kranjska gora), Zajc (Enotnost).

BAVČE PETI NA ŠVEDSKEM

Trener Janez Pavčič brez večjega hrupa zbira tekače, kandidate za sestavo reprezentance in jih pripravlja na novo sezono. Prejšnji teden so odpotovali na Poljskem na 10-dnevni trening pod vodstvom Romana Seljaka: Kobiliča, Mlinar in Kobentar. Kakor smo zvedeli, so Poljaki že sredi posebnih priprav na snegu in kaže, da bodo naši reprezentanti v teh dneh pridobili dovolj izkušenj in tudi potrebnih ki-

lometrov za start na novo sezono.

Medtem, ko bodo ti štirje tekači na Poljskem, bodo ostali odšli spet v Bohinj, kjer je dovolj snega in dovolj lepih terenov. Tekma, ki bo 7. in 8. januarja prihodnje leto v bohinjškem kotu, naj po mnenju trenerja Janeza Pavčiča pokaže sadove večmesečnega dela na suhem in na snegu.

Po najnovejših vesteh iz Švedske, kjer že nekaj me-

secev živi reprezentant Mirko Bavče, je naš smučarski tekač na nekem krosu med 100 švedskimi tekači dosegel 5. mesto. To dokazuje, tako poročajo športni komentatorji iz Švedske, da je Bavče v odlično fizični kondiciji in da bo lahko v družbi z najboljšimi švedskimi tekači v nadaljnjih tednih izpopolnil svojo formo.

Smolej, Zajc in Pečar (z leve na desno)

»PO POTEH PARTIZANSKE
LJUBLJANE« V MEDNARODNEM
KOLEDARJU

Odbor za pohod »Po poteh partizanske Ljubljane« je prejel obvestilo Atletske zveze Jugoslavije, da je prireditev X. pohod »Po poteh partizanske Ljubljane«, ki bo prihodnje leto dne 8. maja, uvrščena v mednarodni koledar atletskih prireditev, ki bo prihodnje leto v Evropi. Na kongresu mednarodne

amaterske atletske zveze za Evropo, ki je bil od 15.—21. novembra v Köbenhavnu, so predstavniki atletskih federacij Bolgarije, Češkoslovaške, Grčije, Madžarske in Romunije obljubili, da se bodo njihovi tekmovalci udeležili teka na 15.000 m, ki je razpisan v okviru X. pohoda »Po poteh partizanske Ljubljane«.

POHVALE ZA ELANOVE SMUČI

Naša tovarna športnega orodja Elan je poklonila

trem reprezentantom nove skakalne smuči, s prošnjo, da naši smučarji povedo, ali ustrezajo vsem zahtevam vrhunškega skakalnega športa. Ta čast je doletela Zajca, Pečarja in Smoleja. Smučke se že na zunaj nič ne razlikujejo od najboljših iz tujine. Na vprašanje, kaj menijo o tem izdelku tovarne Elan, so nam reprezentanti takole odgovorili:

— PEČAR — Tovarna

Elan je lahko ponosna nad svojim izdelkom. Vesel sem, da sem lahko pripel te smuči in reči moram, da ni v bistvu prav nobene razlike od smučk slovitih tovarn Avstrije, Italije, Nemčije itd. Morda so še kakšne malenkosti, ki jih bo treba upoštevati pri nadaljnji izdelavi, vendar kot sem rekel, te smučke so kvalitetne in Elan zasluži pohvalo!

SMOLEJ — S smučkami tovarne Elan sem zelo zadovoljen! Naša tovarna športnega orodja je lahko ponosna nad tem izdelkom.

ZAJC — Nimam nobenih pripomb. Smučke so kvalitetne in vsi skakalci želimo, da bi jih tovarna Elan izdelala še več in da bi jih prejeli prav vsi kandidati za sestavo reprezentance.

AFRIKA
AMERIKA
AVSTRALIJA
AZIJA
EVROPA

CASSIUS CLAY PRVAK

NAJDALJŠA BORBA ŠIROKOUSTNEŽA

Clay je zmagal s tehničnim knock outom v 12. rundi – Zmagovalec je dobil za borbo nič manj kot pol milijona dolarjev, njegov nasprotnik pa polovico manj – Zanimivost: dvorana v Las Vegasu ni bila razprodana

Gentleman Cassius — med obiskom v Veliki Britaniji

Dvoboj stoletja ali farsa smo zapisali pred tednom dni k našemu prispevku pred boksarskim dvobojem za svetovno prvenstvo med Cassiusom Clayem in Floydom Pattersonom. Kaj je borba v resnici prinesla? Vsekakor vam je že znano, da je Clay zmagal s tehničnim knock outom v 12. rundi, potem ko je bil v vseh rundah razen v prvi boljši nasprotnik. Srečanja v Las Vegasu torej nikakor ne gre imenovati dvo-boj stoletja ali desetletja in morda mu ob koncu leta ni ti vzdevka borba leta ne bodo priznali.

Ne nameravamo opisovati poteka neenake borbe, kjer je imel mlajši Clay ves čas prednost, tako po točkah kakor tudi vsak trenutek v ringu, ampak pogledimo raje kako sta reagirala oba borca po dvoboju.

Še 15 minut po koncu srečanja je bil Clay v ringu in je govoril in govoril: »Patterson je pravi mož. Računal sem, da bo borba trajala največ sedem rund, toda ni in ni padel in je stal celo ob koncu borbe. Pokazal je boljši boks od Listona in enkrat me je celo močno zadel. Bil pa sem mnogo hitrejši in to je bila bistvena razlika. Menim, da bi bil čas, da mi Amerikanci končno priznajo kar mi gre. Kaj naj vendar še storim? Vse sem premagal! Sodnik je ravnal prav ko je prekinil borbo.«

Zatem so Pattersona prekinili in mu na monitoriju ob ringu še enkrat prikazali televizijski posnetek zadnje runde dvoboja. Clay je strmel v sliko in je od časa do časa dal duška svojim čustvom z mekljici: »Poglejte si ta ritem, to gracioznost, pri tem je spremljal z gibi svoje gibanje v ringu, »nobenega boksarja težke kategorije ni na svetu, ki bi lahko zdržal z menoj. Poglejte kako ga dosegam — leva, desna, leva. Oglejte si samo te udarce.«

Objektivni Patterson

Patterson seveda ni kazal veselja, da bi še na TV zaslonu videl ne preveč slaven konec borbe. Na razgovor z novinarji je nekoliko zamudil in prišel je ob pomoči dveh trenerjev. Izjavil je:

»Nočem se opravičevati s tešavami, ki mi jih je napravila poškodba mišic na hrbtu. Ne nameravam sprejemati nobenih nepremišljenih odločitev o svoji boksarski bodočnosti. Dobro bom premislil preden se bom dokončno odločil. Clay lahko pohvalim in ugotavljam, da je odličen boksar, manjka pa mu še izkušnja. Čeprav me je premagal, najbrž po tej borbi ne bo mnogo bolj pameten, le še nekoliko bolj samozavesten. Če se bo v naslednjih letih še izboljšal, bi lahko postal res velik borec v ringu. Ko govorimo o prekinitvi boja lahko trdim, da bi se z odločitvijo vsekakor strinjal, če bi bil samo nepristran opazovalec.«

Zanimivo je bilo mnenje bivšega svetovnega prvaka težke kategorije Rockyja Marciana, ki je odstopil nepremagan: »Menim, da je imel Clay svojega nasprotnika štiri ali petkrat pred knock outom, da pa je v teh trenutkih njegov pritisk popustil.«

Psovke in milijoni

Da bi bila slika o dvoboju popolna, dodajmo še nekaj zanimivih podrobnosti. Zmagovalec Clay je dobil za borbo nič manj kot pol milijona dolarjev, kar je 860 milijonov dinarjev, njegov poraženi nasprotnik pa polovico manj.

V Las Vegasu sta se okoli ringa zbrala 7402 gledalca, ob velikih zaslonih v kinematografiji, kjer so s pomočjo televizije prenašali dvoboj po ZDA in Kanadi pa približno pol milijona ljudi.

Izredno zanimanje je bilo tudi v Londonu, kjer so prav tako predvajali potek borbe s pomočjo televizije in satelita »Rana ptica«. Vstopnice za tako predstavo so na črni borzi dosegle osemkratno nominalno vrednost in so jih prodajali tudi po 25 funtov, kar je več kot 60.000 dinarjev.

Sodnik velikega dvoboja Harry Krause je izjavil, da je moral Clay nekajkrat opomniti, ker je med borbo zmerjal nasprotnika. Med drugim mu je rekel: »Daj, pridi ti, beli Amerikanec!«

Zanimivo, da dvorana v Las Vegasu ni bila razprodana, da pa je ostalo tudi

precej prodanih sedežev, predvsem v neposredni bližini ringa, praznih, ker je bilo na dan dvoboja letališče v Las Vegasu zaradi slabega vremena zaprto za pristajanje letal.

22 zmag Clayja

Za konec objavljamo še 22 profesionalnih borb Cassiusa Clay: 29. oktobra 1960 Tommy Hunsaker (ZDA) p.t., 27. decembra 1960 Herb Siler (ZDA) k.o. 4, 17. januarja 1961 Tony Esperti (ZDA) k.o. 3, 7. februarja 1961 Jim Robinson (ZDA) K.O. 1, 21. februarja 1961 Don Fleeman (ZDA) k.o. 7, 19. aprila 1961 Lamar Clark (ZDA) k.o. 2, 26. junija 1961 Duke Sabedong (ZDA) p.t., 22. julija 1961 Alonzo Johnson (ZDA)

p.t., 7. oktobra 1961 Alex Miteff (Argentina) k.o. 6, 29. novembra 1961 Willi Besmanoff (ZRN) k.o. 7, 10. februarja 1962 Sonny Banks (ZDA) k.o. 4, 28. februarja 1962 Don Warner (ZDA) k.o. 4, 23. aprila 1962 George Logan (ZDA) k.o. 4, 19. maja 1962 Billy Daniels (ZDA) k.o. 7, 20. julija 1962 Alejandro Lavorante (Argentina) k.o. 5, 15. novembra 1962 Archie Moore (ZDA) k.o. 4, 24. januarja 1963 Charlie Powell (ZDA) k.o. 3, 13. marca 1963 Doug Jones (ZDA) p.t., 18. junija 1963 Henry Cooper (anglija) k.o. 5, 25. februarja 1964 Sonny Liston (ZDA) k.o. 7, 25. maja 1965 Sonny Liston (ZDA) k.o. 1, 22. novembra 1965 Floyd Patterson (ZDA) t.k.o. 12.

PORTRETI ASOV

ABSTINENT PRODAJA ALKOHOL

GASTON ROELANTS

Svetovni rekorder v teku na 3000 metrov zapreke, Gaston Roelants, je vsekakor izredno zanimiv človek, mimo tega pa sodi med športne fenomene današnje dobe. Ker je bilo o tem tekaču tudi v našem listu že nekajkrat govora, ga želimo tokrat predstaviti z novimi podatki.

Nekdanji policijski uradnik je medtem postal šef reklame za vrsto trdk, ki prodajajo najrazličnejše alkoholne pijače in da bo stvar tem bolj zabavna — Gaston je popoln abstinent in sovražnik nikotina. Po letošnji sezoni, ki jo je končal s svetovnim rekordom na svoji paradni progi — 3000 metrov zapreke — (8:26) si je brkati Belgijec pridobil še več priznanja, ker je dosegel še drugi najboljši čas na 10.000 metrov z 28:10,6 in na 5000 metrov s 13:34,8 in s tem prigrabil svojo kandidaturu po visokih uvrstitvah in medaljah na EP v Budimpešti ter olimpijskih igrah v Ciudad Mexico in morda tudi svetovnih rekordih na mnogo več progah kot doslej.

Roelants trenira sam del sezone po dvakrat na dan, in sicer dopoldne tek po gozdu 12 do 15 km in popoldne na tekašišču. Na dan pred tekovanji trenira le dopoldne. Nekaj variant treninga

na tekašišču: 10-krat 400 metrov v 60.0 z odmorom 90.0, 20 do 30-krat 200 m v 40.0, 15-krat 200 m v 27.0 z odmorom 30.0, štiri serije po 4-krat 300 m v 40.0 z odmorom med serijami 10 minut in med posameznimi teki 3 — 2 — 1 minuta in tako dalje.

O svojih velikih nasprotnikih, najboljših tekačih današnjih dni, se nič slabši Gaston zelo pohvalno izraža: Craike — odlični, Keino — neverjeten, Jazy — 10.000 metrov mu je za zdaj preveč, Dutov — navajen preveč na enakomeren tempo, sprememba ritma ga spravi iz ravnotežja.

Kadar ne teče se prav rad poskusi tudi v drugih športih, toda tudi vse to mu gre v trening: tenis igra proti dvema nasprotnikoma, da bi moral čim več teči, košarko dva proti štirima z istim namenom in podobno. Zanimiv človek in športnik, ta Gaston Roelants, o tem ni nobenega dvoma. In o njem bomo še pisali in govorili, tudi o tem smo lahko prepričani, še posebej, če poznamo njegovo neizmerno voljo. Po letošnji prometni nesreči v začetku sezone so ga za letos mnogi odpisali. Pa je pričel trenirati namesto dvakrat trikrat na dan in je kmalu zamujeno nadoknadil in bil potem še za razred boljši kot doslej.

Gaston Roelants (Belgija)

MNOGE NOVOSTI V ATLETIKI

EP vsaki dve leti — Dvoboji Amerika : Evropa — mladinska prvenstva

Nedavni kongres mednarodne atletske zveze (IAAF) v Københavnu je prinesel vrsto pomembnih sklepov, ki bistveno vplivajo na nadaljnje mednarodno dogajanje v tej športni panogi. O dodelitvi evropskega prvenstva 1970 Atenam smo že poročali. Zanimivo je k temu dodati, da bo poseben odbor, v katerem je med ostalimi tudi Jugoslovian Artur Takač, proučil možnost, da bi bila evropska prvenstva naslednje leto vsaki dve leti. V tem primeru bi bilo prvenstvo, ki bo v Atenah, že v letu 1969, okvirni koledar velikih prireditelj pa bi bil potem v naslednjem obdobju naslednji: leta 1966 EP v Budimpešti, leta 1967 evropski pokal, leta 1968 olimpijske igre v Ciudad Mexico, leta 1969 EP v Atenah, leta 1970 evropski pokal, leta 1971 EP, 1972 olimpijske igre, leta 1973 EP, leta 1974 evropski pokal in tako dalje.

Na zasedanju je bilo sklenjeno, da bo prvo srečanje atletskih reprezentanc Amerike (Severne in Južne) ter Evrope 9. in 10. avgusta 1967 v Montrealu v Kanadi (med svetovno razstavo). Proučili pa bodo še možnost za tako srečanje že v letu 1966, in sicer nekaj dni po EP v Budimpešti.

Za organizatorja se je ponudila ZR Nemčija, do srečanja pa bi prišlo le, če bodo na sodelovanje pristali atleti Sovjetske zveze.

Prihodnje leto bo prvič na sporedu tudi uradno mladinsko evropsko prvenstvo, in sicer za mladince do 19 let in mladinke do 18 let. Tekmovanje bo 24. in 25. septembra v Lavovu (Sovjetska zveza).

Pravtako bo prvič na sporedu evropski kriterij v dvoranah, nekakšno neuradno evropsko prvenstvo v dvoranah, in sicer 26. in 27. marca v Dortmundu.

Iz obširnega koledarja, ki ga trenutno še ne poznamo v celoti, naj omenimo še nekatere prireditve: 25. in 26. junija deseterboj Italija : Romunija : Francija : Jugoslovija, 23. in 24. jul. — Los Angeles ZDA-SZ, Ukrajina : Romunija : Jugoslovija — (moški in ženske), 31. julija v Italiji — Italija : Jugoslovija — (ženske), 14. in 15. avgusta v Jugoslaviji — Italija : Bolgarija : Jugoslovija (moški), 30. avgusta do 4. septembra EP, 16. do 18. septembra: Sarajevo — Balkanske igre.

OD TEDNA

ODBOJKA
PRAGA — Končni vrstni red na mednarodnem turnirju: SZ, CSSR, NDR, Poljska, Bolgarija, Italija.

BOKS
RIM — Svetovni boks ima zopet svojo afero. Svetovna boksarska zveza je namreč odvzela Italijanu Burriniju naslov svetovnega prvaka peresne kategorije, češ da v roku ni podpisal pogodbo za borbo z Japoncem Ebiharo. Italijani ostro protestirajo češ da je bilo vse v redu.

HOKEJ NA LEDU
HELSINKI — Reprezentanca NDR je odigrala dve tekmi proti Finski. Enkrat je bila poražena z 1:2, drugič pa je dosegla neodločen rezultat — 4:4.

SMUCANJE
SANTIAGO — Organizacijski komite za svetovno prvenstvo v alpskem smučanju je objavil razpored tekmovalj v Portillu: 4. avgusta svečana otvoritev, 5. avgusta slalom za ženske, 7. avgusta smuk, 8. avgusta veleslalom za ženske, 10. avgusta veleslalom, 12. avgusta smuk za ženske, 13. avgusta slalom kvalifikacije, 14. avgusta slalom finale in zaključek prvenstva.

lom finale in zaključek prvenstva.

NOGOMET
LONDON — Rezultati kvalifikacijskih tekem za svetovno prvenstvo — Bolgarija : Izrael 2:1, CSSR : Turčija 3:1, Romunija : Portugalska 2:0, Albanija : Severna Irska 1:1, Severna Koreja : Avstralija 6:1 in 3:1. Nova udeleženca finalnega dela svetovnega prvenstva sta po teh tekmah Švica in Severna Koreja, nadalje je potrebna odločilna tekma med Belgijo in Bolgarijo, v VIII. skupini pa bo odločalo srečanje Italija : Škotska.

PRAGA — Nekaj rezultatov nogometnih pokalnih konkuren: pokal prvakov Sparta (Praga) : Gornik 3:0, Anderlecht : Derry City 9:0, pokal pokalnih zmagovalcev — CSKA (Sofija) : Borussia (Dortmund) 4:2, pokal sejmških mest Steagul Rosu (Brasov) : Zagreb 1:0.

STRELJANJE
SANTIAGO — Na svetovnem prvenstvu v streljanju na glimaste golobe je v moški konkurenci zmagala ekipa ZDA pred Italijo, med posamezniki pa Čilec Lira pred Roussosom (ZDA).

DO TEDNA

HOKEJSKI TURNIR ZA DAN REPUBLIKE IN ALPSKI POKAL

TRIJE DNEVI IZKUŠENJ

Mednarodni turnir v čast dneva republike je bil prva večja preizkušnja nekaterih komisij Organizacijskega odbora Hokej 66. Res, da ni bilo v Hali Tivoli nekkih posebnih dogodkov, niti ni bilo takšnega navala kot ga pričakujemo na svetovnem prvenstvu, toda, če smo v manjšem obsegu preizkusili naše moči in sposobnosti, in uspeli, potem smo opravili izpit, si nabrali potrebnih izkušenj, ki jih bo treba na svetovnem prvenstvu uveljaviti. Ob tej priložnosti so nam povedali svoja mnenja nekateri predsedniki posameznih komisij. Pa poslušajmo, kaj pravijo.

Viktor Polak, predsednik Komisije za ureditev dvorane nam je o pripravi hale in delu med turnirjem povedal naslednje:

— Mislím, da smo naloge, ki smo si jih zastavili pred turnirjem, v redu izpolnili. Drsališče je bilo dobro pripravljeno, vsaj takšno je mnenje vseh vodij gostujočih ekip. Seveda še vedno nismo mogli preizkusiti rolbe, ki bi kvaliteto ledene plošče vsekakor izredno izboljšala, tudi nova banda s krivinami iz plexi stekla še ni montirana, tako da o tem ne bi mogel reči kaj posebnega.

Ena glavnih nalog je bila vsekakor preizkus hitrega polnjenja in praznjenja dvo-

rane. Žal v prvih dveh dneh ni bilo toliko gledalcev, da bi lahko natančneje ugotovili, kako to deluje. Za zadnji dan turnirja smo razdelili med posamezne enote JLA, ki so pomagale pri gradnji hale, dva tisoč vstopnic, tako da bo dvorana polna in bomo lažje presodili, kaj še moramo izboljšati do svetovnega prvenstva. Seveda pa nam ostane še vedno vprašanje, kako bo s prihodom in odhodom gledalcev na novi tribuni na južnem delu igrišča, ki še ni postavljena. Precej bolj pestro bo, ko bodo tudi vsi, ki so kakorkoli udeleženi v vseh mogočih službah, dobili nove uniforme.

Edina večja napaka, ki se nam je na turnirju pripetila, so bifeji na obeh straneh tribun. Prvi dan bifeji na zahodni strani sploh niso delali, premalo jih je, tako da je gneča med odmori zelo velika in ljudje silijo v centralni bife, ki pa je namenjen samo tekmovalcem, novinarjem in funkcionarjem. Upajmo, da bo podjetje »Prehrana« tudi to uredilo in da bo na SP vse tako, kot je treba.

Vlado Žlajpah, predsednik Komisije za Press službo:

— Izkazalo se je, da vlada med novinarji veliko zanimanja za to prireditev, vsaj spremljajo potek turnirja vsa

pomembna uredništva jugoslovanskih listov, poleg tega pa vsak dan poslušamo zanimive radijske prenose, tekme pa smo si lahko ogledali tudi na TV zaslonih. Med drugim se je za poročila s tega turnirja zanimala tudi italijanska novinarska agencija, poleg tega pa so nekateri italijanski listi zahtevali tudi posebna poročila. Komisija za Press službo bo naredila prvi večji preizkus svojega dela šele zadnji dan turnirja, ko bo novinarje oskrbela z vsemi potrebnimi materiali od postav nastopajočih moštev do strelcev, kaznovanih igralcev in sprememb rezultatov. Cilj naše službe je, da bi novinarji prejeli informacije v roku treh minut. Za novinarje smo pripravili tudi posebne vprašalne pole, odgovori pa bodo zelo koristni za nadaljnje delo naše komisije.

Vinko Žitnik, predsednik Tehnične komisije:

— Po mojem mnenju o generaliki še ne moremo govoriti. Ker ni bilo rekordnega števila gledalcev, novinarjev, nastopajočih moštev, sodnikov itd. Zato je bila to za nas le prva preizkušnja dela sploh. Važno je, da smo znali preceniti, kje in kaj mora biti kdo in ob katerem času. Naše delo bomo stopnjevali na vseh prihodnjih velikih prireditvah naše reprezentance.

Vse službe še niso delovale, ker za to ni bilo možnosti. Zadnji dan turnirja bomo improvizirali prav vso našo dejavnost. Pomembno je, da je bilo sodelovanje z vsemi komisijami zelo dobro in to predvsem s komisijo za ureditev dvorane, kar je za naše delo najbolj pomembno.

Hinko Miklavčič, predsednik Hokejske zveze Jugoslavije:

— Turnir je dobro uspel. Z organizacijo smo zadovoljni, čeprav je bilo nekaj spodrsrljavev zaradi same oblike organizacije kot turnirja svetovnega prvenstva. Nujno bi že potrebovali stroj za čiščenje ledu. Nastopajoča moštva so razen Bolzana prikazala dober hokej. Naša reprezentanca je mnogo pridobila in napredovala in v konadajevali, si bomo na SP likor bomo s takim delom lahko priborili častno mesto.

Gledalci so bili zadovoljni z razburljivimi dogodki na ledeni ploskvi

HKRATI — HOKEJ IN BOKS

Nadaljevanje s 1. strani

LJUBLJANA, 30. nov. V počastitev Dneva republike se je v ponedeljek popoldne začel mednarodni hokejski turnir v veliki Hali Tivoli, na katerem sodelujejo Bolzano in Cortina iz Italije, Kitzbühel iz Avstrije in naša državna hokejska reprezentanca. Tekme so tudi v okviru tekmovanja za alpski pokal in zato imajo ta srečanja dvojni pomen.

CORTINA : BOLZANO 7:0 (2:0, 1:0, 4:0)

Povejmo, da so bili hokejisti Bolzana drugič na ledu, ker je njihovo igrišče v rekonstrukciji. Zmaga Cortine je povsem zaslužena, sodnika ing. Janežič in Kerkoš sta z avtoriteto vodila srečanje obeh italijanskih moštev.

JUGOSLAVIJA : KITZBUHEL 6:2 (3:1, 2:0, 1:1)

Jugoslavija: Gale, Semšedi-nović, Ravnik, I. Jan, Kristan, Rataj, Mihajlovski, Tišler, Felc, F. Smolej, B. Jan, Renaud, Krmelj, Hiti, Beravs, R. Smolej, Jug.

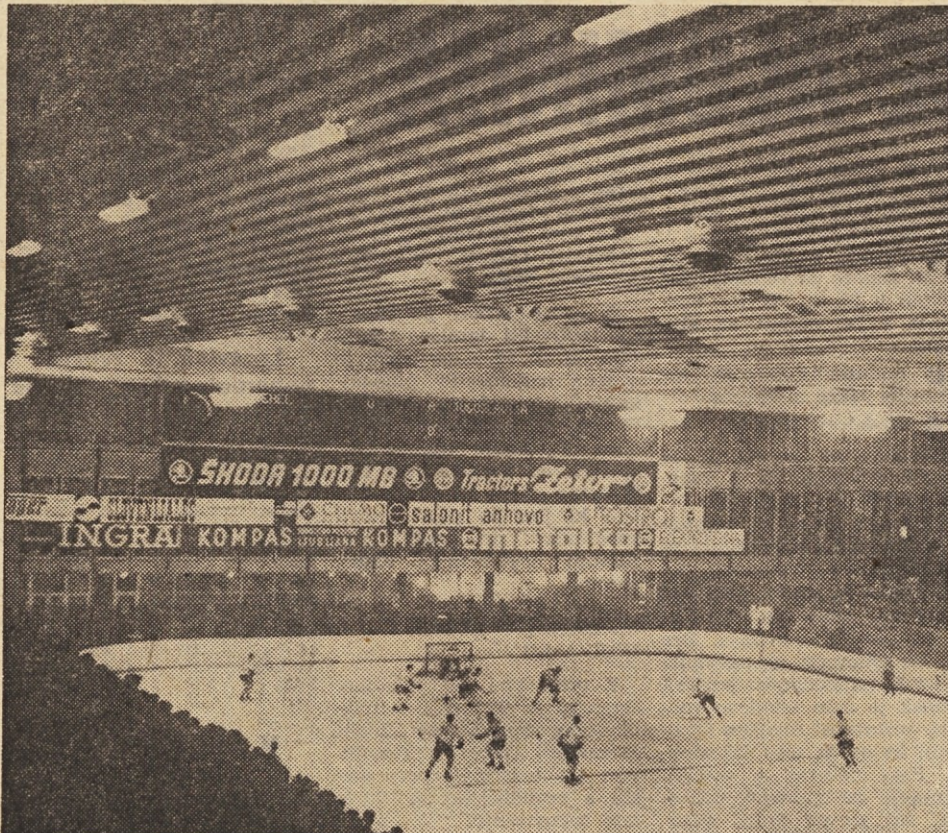
Kitzbühel: Millmann, Kuchmeister, Knoll, Mössner, Holmes, Messenlöchner, Ba-

chler, Jochl, Pauer, Steiner, Adair, Bolly, Fürst Swoboda. Strelci: Felc 2, F. Smolej 2, I. Jan in Tišler za Jugoslavijo za Kitzbühel pa Adair 2; gledalcev okrog 3000.

Srečanje je bilo zanimivo in tudi tehnično dokaj lepo, žal pa se je ob koncu izrodilo in tako smo namesto hokeja videli pravi boks, ki nima nič skupnega s sicer moško igro na ledu.

Moštvo Kitzbühla poznamo iz prejšnjih let in vemo, da ima v svoji sredini več Kanadčanov. Gostje so bili prepričani v svojo zmago in ker jim ni šlo zlepa od nog, jim je šlo surovo izpod rok. Moštvo Jugoslavije je nadigralo favorizirane Avstrijce in če bi imeli napadalci nekoliko več sreče pri streljanju na vrata, bi bil poraz še hujši. Ob koncu tekme aly točno 25 sekund pred zaključnim zvižgom obeh italijanskih sodnikov, je nastal splošen pretep, kjer so sodelovali igralci Kitzbühla, od Jugoslovancev pa Bogo Jan in Renaud. Sodnika sta po daljšem času napravila red, vendar mučnega vtisa ni moč tako hitro pozabiti.

Cortina : Kitzbühel 6:1 (2:0, 3:0, 1:1)

Ostra podaja — močan strel — gol: takih razburljivih trenutkov ni malo na veliki hokejski prireditvi, ki se te dni odvija v Hali Tivoli

DO DANES VELIK NAPREDEK NAŠE HOKEJSKE REPREZENTANCE

K VELIKEMU CILJU VSI SLOŽNO

Skupne priprave že danes rodile velike uspehe — Naša reprezentanca postaja harmonična celota — Mednarodni sodnik in vodja naše reprezentance Kerkoš o hokejski reprezentanci

Kaj pomeni načrtno delo in kaj vse lahko dosežemo z voljo in vzorno disciplino, spet ugotavljamo te dni, ko so se naši reprezentanti že drugič zbrali pod kupolo velike športne dvorane v Hali Tivoli. Če začnemo z ugotovitvijo italijanskega sodnika, ki vodi te dni srečanja na mednarodnem turnirju v športni dvora-

ni v Tivoliju, da je Jugoslavija dosegla kratkoma-lo neverjetno velik vzpon, potem nam mora biti razumljivo, da je jugoslovanska hokejska reprezentanca na najboljši poti k velikim dogodkom, ki bodo prihodnje leto v času svetovnega prvenstva na naših tleh.

Opazovali smo skupne priprave in ni bilo težko

opaziti, da so posamezniki disciplinirani učenci velikega mojstra, trenerja iz ČSSR Vaclava Bubnika. — Češkoslovaški hokejski mojster nam večkrat pripoveduje o dobrih in slabih straneh naših reprezentantov, zdaj pohvali tega, drugič spet drugega, čeprav vselej s pripombo, da v celoti še ni zadovoljen. Naši izbranci imajo

za seboj že več težkih srečanj in prav v zadnjem tednu smo bili nekaikrat kar navdušeni, ne toliko nad rezultatom, kot nad igro vsega moštva. Prejšnji teden je Jugoslavija igrala z gosti iz ČSSR. V Ljubljani je moštvo Kladna premagalo Jugoslavijo z 10:6, v Zagrebu pa je desetkratni prvak iz ČSSR Brno slavil minimalno zmago z rezultatom 5:3! Vse to pomeni, da so naši fantje na najboljši poti, da postaja naš hokejski stroj, ki bo moral na hudo preizkušnjo čez 3 mesece, vse bolj pripravljen, da bo v pravem trenutku kos najtežjim nalogam.

Ob tej priložnosti, ko je v Ljubljani kvaliteten mednarodni turnir in ko je Jugoslavija že pobrala prvo zmago nad Kitzbühelom smo se za hip ustavili pred vrati slačilnice in poprosili vodjo, jugoslovanske reprezentance in mednarodnega sodnika

Alberta Kerkoša, naj nam pove nekaj o trenutni formi Jugoslavije in o nadaljnjih pripravah vse do začetka svetovnega prvenstva.

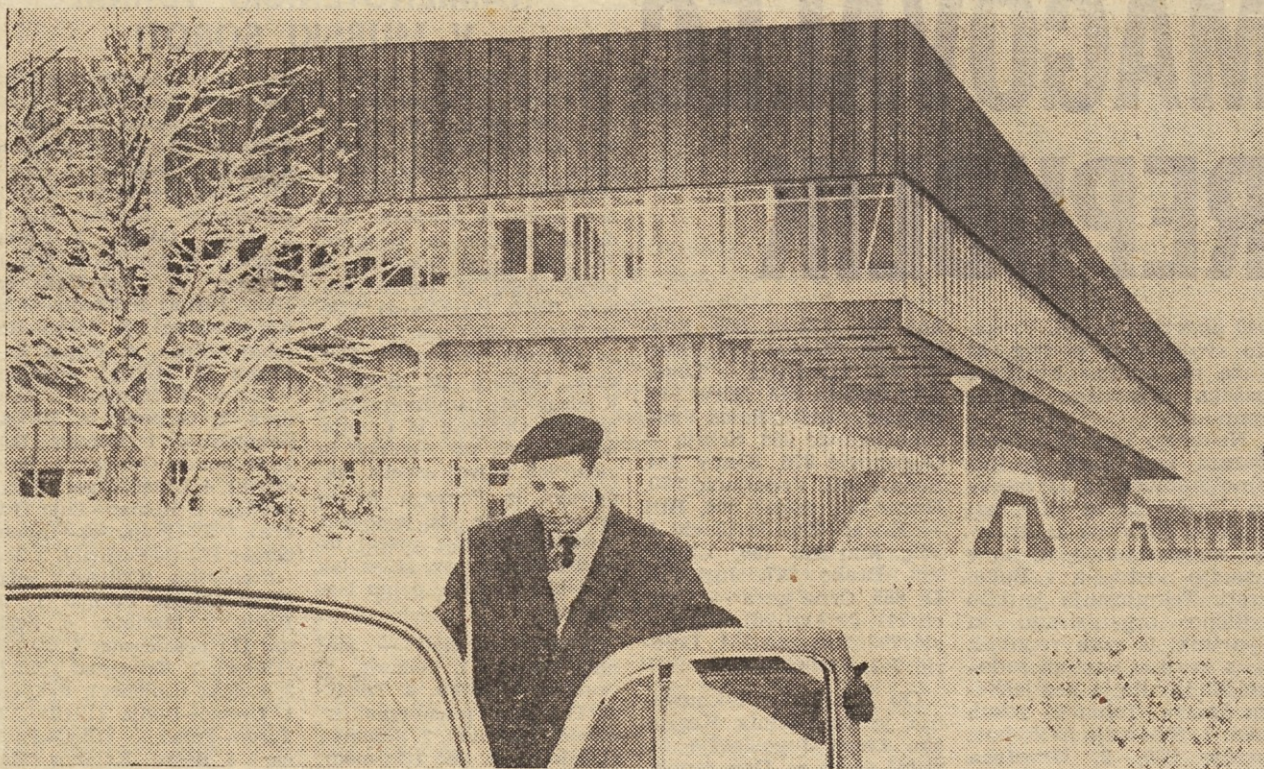
Takole nam je povedal:

— Zadovoljen sem z moštvom, saj kaže, da postajamo vsi skupaj ena sama družina, kar je največ vredno! Z voljo bomo dosegli še večji napredek kot do danes, ko se že lahko pohvalimo s solidno formo. Veseli me, da je disciplina vzorna, da je med igralci pravo tovariško vzdušje, kar je že opazno pri kolektivni igri. Dosegli smo velik vzpon in če pomislim, da je pred nami še precej tednov, potem je ta optimizem še bolj upravičen.

Na vprašanje, kakšen je nadaljnji spored priprav naše reprezentance, nam je tov. Kerkoš povedal:

— Od 3. do 6. decembra bodo vsi igralci v svojih matičnih klubih, razen onih, ki so trenutno na odsluženju vojaškega roka v JLA. Na Poljsko bomo odpotovali 9. decembra, kjer bomo ostali pet dni. Od 16. do 19. decembra bo drugi del turnirja za državno prvenstvo. Tako kot vsako leto bo 22. decembra večji mednarodni turnir v počastitev Dneva JLA. Nastopali bodo: Madžarska, Bolgarija, mlado moštvo SZ in Jugoslavija. Nato bodo imeli igralci prosto do 10. januarja, ko bodo spet odpotovali na veliko turnejo in sicer v Avstrijo, Italijo, Švico, NDR in ČSSR, kjer bodo ostali do 30. januarja. — 1. februarja bo tekma Jugoslavija : Avstrija, verjetno na Jesenicah. Takoj za tem se bodo nadaljevale priprave za svetovno prvenstvo, ki bodo trajale vse do začetka SP.

M. L.

Inž. Marjan Božič je glavni kreator športnega parka inž. Stanka Bloudka in seveda tudi nove športne dvorane.

Jelica Vazzaz si je v naši telesni kulturi pridobila velik ugled zaradi njenega dela z mladino, predvsem pa z najmlajšimi, zelo znane pa so tudi njene ritmične sestave.

Fedor Gradišnik, eden najboljših jugoslovanskih atletskih strokovnjakov, predvsem pa »oč« atletov Kladivarja.

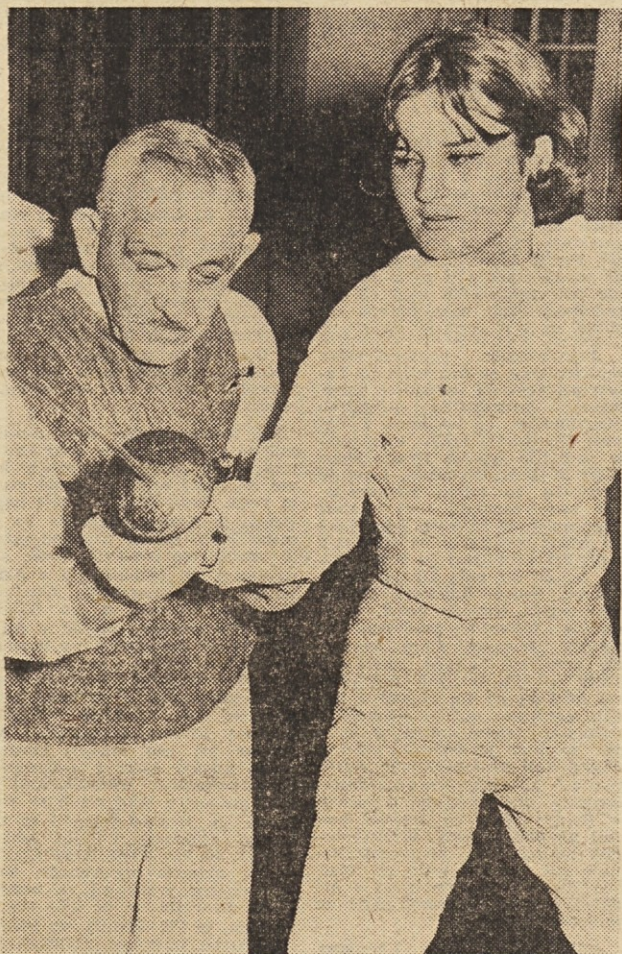
VISOKA PRIZNANJA ZA NAJBOLJŠE

LETOŠNJO BLOUDKOVO NAGRADO
SO PREJELI:

Ing. Božič Marjan
Cerar Miro
Cvetko Rudolf
Gnidovec Anton
Gradišnik Fedor
Vazzaz Jelica
Atletsko društvo Kladivar
Plavalni klub Ljubljana
Smučarski klub Enotnost
TVD Partizan Železničar, Maribor
Planinski vestnik

Miro Cerar je tudi s svojimi letošnjimi uspehi, kakor tudi z velikimi mednarodnimi dosežki prejšnjih let, še vedno na prvem mestu med slovenskimi pa tudi med jugoslovanskimi športniki.

Sabljaški mojster Cvetko je vse svoje življenje vložil v to športno panogo.

Ante Gurašovec je oseba, ki jo poznajo v vsem smučarskem svetu, seveda pa je tudi nenehni svetovalec našim skakalcem.